

ANTE (TONČI) TIRONI, dipl. ing. građ.

(1932. – 2003.)

Vijest da je nedavno svoj životni put završio Ante (Tonči) Tironi, dipl. ing. građ., duboko je potresla i ražalostila njegove brojne kolege i prijatelje, a posebno stanovnike Trogira, grada kojemu je darovao sve svoje velike sposobnosti.

Ante (Tonči) Tironi rođio se u Trogiru 22. kolovoza 1932. Osnovnu školu polazio je u rodnom gradu. Srednju građevinsku tehničku školu završio je u Splitu, a Građevinski fakultet u Zagrebu. Prvo se zaposlio u građevinskom poduzeću *Ivan Lučić Lavčević* u Splitu, gdje je najprije radio kao voditelj izgradnje jednostavnijih objekata u Kninu, a ubrzo je bio postavljen za rukovoditelja izgradnje svih objekata u brodogradilištu *Trogir* koji se upravo u to vrijeme počeo intenzivno izgrađivati.

U listopadu 1956. prešao je u građevinsko poduzeće *Graditelj* u Trogiru i tu je proveo najveći dio svoga radnog vijeka. Kraće je vrijeme radio kao voditelj projektnog biroa, a najduže je obavljao dužnost rukovoditelja tehničkog sektora poduzeća (tehnički direktor). Neposredno prije umirovljenja bio je voditelj komercijalnog sektora.

Na dužnosti tehničkog rukovoditelja *Graditelja* došle su do punog izražaja njegove velike stručne i organizatorske kvalitete. Kako je poduzeće *Graditelj* uglavnom djelovalo na području jedne manje sredine, a postojale su raznolike i velike potrebe, trebalo je tražiti brza, raznolika i kvalitetna rješenja što su ih pred izvoditelje postavljali investitori. Na tom se poslu Tironi dokazao kao projektant-statičar i kao izvoditelj. Istaknuo se mnogim projektantskim i konstruktorskim rješenjima od kojih se posebno ističu u brodogradilištu Trogir: staza za magnetske dizalice, staza za dizalice na navozu, acetilenska stanica, razne radionice, skladišta, uređaj za izvlačenje brodova. Istaknuo se i u izgradnji trafosta-

nica i hala *Jadrolastike* u Trogiru. Bio je sudionik u izgradnji niza turističkih objekata kao što je hotel *Jadran* u Segetu, hotel *Concordia* u Trogiru, autokamp *Soline* u Trogiru i mnogih drugih. U dugogodišnjoj je praksi bio uključen i u intenzivnu stambenu izgradnju te u izgradnju brojnih športskih, školskih i drugih javnih objekata u Trogiru i u njegovoj široj okolici.

Rad u izvođačkom poduzeću kroz svakodnevnu ga je praksu doveo do posebnog zanimanja za normiranje i kalkulacije. O toj je problematici pisao u više navrata u časopisu *Ekonomsko-pravna praksa*. Časopis *Izgradnja* tiskao mu je 1990. članak *Obostrano ukliješteni nosači* u kojemu je na visokoj stručnoj razini prikazao rješavanje postavljene zadaće.

Izradio je više od tisuću raznih ekspertiza, vještačenja i stručnih mišljenja za potrebe sudova, poduzeća i privatnih osoba. Posebno se u tome isticao u posljednjim svojim godinama kada je radio kao stalni sudski vještak za graditeljstvo.

Kolega Tironi bio je aktivan dugogodišnji član Udruge građevinskih inženjera Split i član njezina Predsjedništva. Bio je sudionik svih aktivnosti u Društvu i nije ga nimalo smetalo što je za sve što se u

Društvu dogadalo trebalo putovati iz Trogira u Split. Stoga mu je u povodu Zajednice društava inženjera i tehničara Splita dodijeljena spomenpovelja.

Kao dugogodišnji član Izvršnog odbora Udruge građevinskih inženjera u Splitu bio je povjerenik za grad Trogir pri čemu je pokazivao zavidnu aktivnost. Uspio je u razdoblju od preko 25 godina svojim aktivnim radom, marljivošću, strpljenjem i samozatajnošću okupiti više članova za rad u Udruzi. U struci je predstavljao vrlo marljivoga, vrijednog i izuzetno časnog čovjeka, pa je u gradu Trogiru, gdje se sve što je značajno i kvalitetno iz područja građevinske struke vezuje uz njegovo ime, naš dragi "šjor Tonči" dugo godina smatran prvim građevinskim stručnjakom.

Zanimao se i za sport. Bio je predsjednik ženskog rukometnog kluba *Trogir* i voditelj više amaterskih malonogometnih klubova. Kao dobar šahist uspješno je nastupao na više turnira i prvenstava. Bio je član ekipe s kojom je Trogir osvojio prvo mjesto u televizijskom takmičenju *Jadranski susret* 1971. i 1972. godine.

Ing. Tironi bio je ugledan i aktivan član župnoga pastoralnog vijeća župne zajednice župe Gospe od anđela kojoj je pripadao te objavio više članaka u *Vjesniku Nadbiskupije splitsko-makarske*.

U privatnom životu uvijek mu je najvažnija bila obitelj, dobro njegove supruge Terezije i sinova Ivana i Filipa.

Imao je velik krug prijatelja i svi su ga voljeli i cijenili. Volio je društvo i stalno se brinuo o svim zbivanjima u svom rodnom Trogiru.

Svima koji su imali sreću poznavati ga ostat će trajno u lijepoj uspomeni.

Neka mu je pokoj vječni!

Ž. Maroević, A. Alfirević